

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0037 van 29 februari 2012
in de zaak 1112/0109/SA/3/0084

In zake:

1. de bvba [REDACTED]
2. de heer [REDACTED]
3. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Filip VAN DER VEKEN
kantoor houdende te 2970 Schilde, Prins Boudewijnlaan 41E
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
partij :*

de opdrachthoudende vereniging [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Sven BOULLART
kantoor houdende te 9000 Gent, Kortrijksesteenweg 867
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 30 september 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 4 augustus 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schilde van 18 april 2011 verworpen. De deputatie heeft aan de tussenkomen partij de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het plaatsen van een nieuwe elektriciteitscabine.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend maar wel het originele administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 8 februari 2012, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Filip VAN DER VEKEN die verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Jasper D'HOOGHE die loco advocaat Sven BOULLART verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

■■■■■ vraagt met een op 23 november 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 1 december 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 6 januari 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schilde een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het plaatsen van een nieuwe elektriciteitscabine nummer 80 na spanningsklachten”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in parkgebied. Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 21 januari 2011 tot en met 20 februari 2011, wordt één bezwaarschrift ingediend, uitgaande van de huidige verzoekende partijen.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 1 februari 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 8 maart 2011 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schilde een gunstig standpunt in.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 15 april 2011 een voorwaardelijk gunstig advies met de volgende motivering:

“ ...

De oprichting van een elektriciteitscabine van 9m² wordt als kleine handeling van algemeen belang beschouwd, zodat er toepassing kan gemaakt worden van artikel 4.7.7 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

...

De nieuwe cabine wordt voorzien op de rand van woongebied en parkgebied. Zoals reeds hoger gesteld wordt de oprichting van een elektriciteitscabine van 9m² aanzien als kleine handeling van algemeen belang, zodat voor de aanvraag toepassing kan worden gemaakt van artikel 4.7.7. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. De elektriciteitscabine kan derhalve voorzien worden in pakgebied op voorwaarde dat de algemene bestemming en het architectonische en landschappelijke karakter van het gebied niet kennelijk in het gedrang worden gebracht. De beperkte hoogte van de cabine en het uitzicht van de cabine zorgen ervoor dat de constructie in de omgeving wordt geïntegreerd. De inplanting van de cabine zal een minimale impact hebben op de omgeving. De aanvraag is verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening.

...

Voorwaarden

- *Het advies van het agentschap voor Natuur en Bos dient strikt te worden nageleefd.*

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schilde verleent op 18 april 2011 onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

De constructie is qua voorkomen, gabariet en gebruik niet hinderlijk voor de woonomgeving.

...

De gevraagde constructie is functioneel inpasbaar in de omgeving.

De aangevraagde constructie heeft weinig tot geen invloed op de plaatselijke mobiliteit.

De grootte van de constructie is in verhouding met de bestaande constructies in de onmiddellijke omgeving.

Het project gebruikt de beschikbare ruimte op het perceel op een aanvaardbare wijze.

Het project overschrijdt niet de normale bouwdichtheid in de omgeving.

Het ontwerp is aanvaardbaar en past zich voldoende in de omgeving.

Er bevinden zich geen cultuurhistorische elementen op het perceel of de onmiddellijke omgeving.

Het ontworpen terreinprofiel is aanvaardbaar, rekening houdend met de profielen van de burens en de ligging van de straat t.o.v. de constructies.

De aanvrager dient alle maatregelen te nemen om de hinder (wateroverlast, licht, schaduw) te beperken tot een voor de omgeving aanvaardbaar niveau.

De aanvrager mag geen werken uitvoeren die de leefgezondheid van de omgeving kan aantasten.

De realisatie van de aanvraag heeft enkel een voor de omgeving aanvaardbare aantasting van het gebruiksgenot van andere eigendommen.

De constructie heeft geen effect op de veiligheid van andere percelen.

De aanvraag tast de elementaire principes van duurzame ruimtelijke ontwikkeling zoals gesteld in artikel 1.1.4 van VCRO niet aan:

...

De vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarden:

- De voorwaarden opgelegd door de adviesverlenende instanties na te leven.*
- Advies van de afdeling Natuur en Bos naleven.*
- Voor de gebruikname van de cabine het verplicht advies van de brandweer opvragen en dit overmaken aan onze diensten.*
- De constructie af te scheiden door een groene haag.*
- De regels betreffende de geldende veiligheidsvoorschriften in acht te nemen en na te leven.*

...”

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 1 juni 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 28 juli 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk te verlenen.

Na de hoorzitting van 1 augustus 2011, beslist de verwerende partij op 4 augustus 2011 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

De aanvraag is niet in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan. De cabine staat niet in functie van het parkgebied of draagt niet bij aan het bewaren ervan.

...

De oprichting van een elektriciteitscabine van 9m² wordt als kleine handeling van algemeen belang beschouwd. De werken zijn van beperkte omvang en bevinden zich aan de rand met het woongebied, aansluitend op de bebouwde omgeving, zodat de algemene bestemming en het architectonisch landschappelijk karakter niet in het gedrang komen (zie verder goede ruimtelijke ordening).

Er kan aldus toepassing worden gemaakt van art. 4.4.7 §2 VCRO en afgeweken van de bestemming parkgebied voor de inplanting van de cabine.

...

De voorgestelde constructie is beperkt van afmetingen, ook wat de hoogte betreft. Door de beperkte ruimtelijke impact en de mogelijke afwijking (VCRO) is de constructie aanvaardbaar in het parkgebied.

Er is geen invloed op de mobiliteit gezien de cabine niet veelvuldig betreden zal moeten worden.

De cabine dient te voldoen aan de veiligheidsvoorschriften en in orde te zijn met de brandveiligheid. Dit betreft aspecten van een goede uitvoering en is de verantwoordelijkheid van de aanvrager.

Dergelijke constructies komen meer in woonomgevingen voor. De cabine staat op voldoende afstand van de woningen zodat de hinder beperkt is.

De cabine is maximaal slechts 2,39m hoog, 2,70m breed en 3,45m diep. Er kan moeilijk van een omvangrijke constructie gesproken worden. De cabine wordt uitgevoerd in olijfgroene crepi zodat ze niet afsteekt tegen de omgeving. Een goede inbuffering met een groenscherm kan de constructie verder integreren in de omgeving. De groenaanleg dient uitgevoerd te worden volgens de voorwaarden van het Agentschap voor Natuur en Bos. De haag dient voldoende hoog gebracht te worden zodat ze de cabine grotendeels aan het zicht onttrekt.

De cabine komt niet pal achter de woning te staan zodat het zicht naar achter slechts beperkt belemmerd wordt.

Dergelijke cabines bevinden zich vaak in een woonomgeving. Er zijn geen effecten op de volksgezondheid bewezen. De woning bevindt zich op meer dan 7m van de cabine.

Geluidsoverlast door een elektriciteitscabine is een veronderstelling van de aanvrager. Hiervan zijn ook geen effecten bewezen.

De aanvraag brengt de goede aanleg van de plaats niet in het gedrang en kan onder hoger vermelde voorwaarden aanvaard worden.

...

Algemene conclusie

De aanvraag is niet in overeenstemming met de gewestplanbestemming. Art. 4.4.7 §2 VCRO laat afwijkingen toe op de voorschriften voor kleine handelingen van algemeen belang zoals de aanvraag (hoofdstuk 3 art. 3.1.5° BVR 5 mei 2000).

Er is een voorwaardelijk gunstig advies van het Agentschap voor Natuur en Bos. De voorwaarden uit dit advies dienen strikt nageleefd te worden.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard, mits aan de brandveiligheidsreglementering wordt voldaan en de constructie in overeenstemming is met de veiligheidsvoorschriften.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd op 1 september 2011 conform artikel 4.7.23, §3 VCRO betekend aan de verzoekende partijen. Het verzoekschrift tot schorsing en vernietiging, ingesteld met een ter post aangetekende brief van 30 september 2011, is bijgevolg tijdig conform artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen en de hoedanigheid van de eerste verzoekende partij

1.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

2.

De verzoekende partijen kunnen in het licht van het voorgaande niet bijgetreden worden wanneer zij enerzijds kennelijk zonder meer lijken aan te nemen dat de loutere beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot een onroerend goed dat onmiddellijk gelegen is naast het perceel of de percelen waarop de bestreden beslissing slaat, haar op zich het rechtens vereiste belang bij de huidige procedure kan verschaffen. De tekst van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO verzet zich hiertegen en laat de Raad evenmin toe om zonder meer enige hinder of nadelen, en derhalve evenmin enig belang, in hoofde van de verzoekende partijen te vermoeden.

Anderzijds stelt de Raad vast, en hiertoe kan de Raad uit de gegevens van het ganse verzoekschrift putten, ook uit het deel dat handelt over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat de verzoekende partijen voldoende aannemelijk maken dat zij hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

3.

De Raad weerhoudt in dit verband in hoofde van de eerste verzoekende partij de eventuele minwaarde van het gebouw. In hoofde van de tweede en derde verzoekende partij weerhoudt de Raad de mogelijke aantasting van het uitzicht, de eventuele geluidsoverlast en het gebeurlijk verlies aan (zon)lichtinval. Er valt ook niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die middels de bestreden beslissing werden vergund.

De door de verzoekende partijen opgesomde mogelijke hinder en nadelen is voldoende persoonlijk, direct en actueel. Zij beschikken over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16 §1, eerste lid, 3° VCRO.

4.

De Raad stelt daarnaast vast dat de eerste verzoekende partij een afschrift van haar actueel geldende statuten en van de akte van aanstelling van haar organen, alsmede het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte op te treden, aan het verzoekschrift heeft gevoegd. De eerste verzoekende partij beschikt bijgevolg over de vereiste hoedanigheid om een vordering in te stellen bij de Raad.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“..."

Om te beginnen zal het opbouwen, even eventuele terug afbreken, van de cabine voor enorme (lawaaï-) overlast zorgen die uiteraard eveneens dient geleden te worden door verzoekers zonder dat deze ooit hersteld kan worden. Het plaatsen van een elektriciteitscabine bergt grootschalige werken, aangezien er onder andere ondergrondse leiding gelegd moeten worden. Zoals gesteld komt de cabine op slechts luttele meters van het pand van verzoekers. Dat verzoekers hier in grote mate- ten onrechte- moeten onder lijden dient dan ook gezien te worden als een niet te herstellen nadeel.

Eerste verzoekster, [REDACTED] bvba, betreft een accountantskantoor waarbij de werkvloer op het gelijkvloers gelegen is, uitziend op het parkgebied waar de elektriciteitscabine zou komen. Van zodra de werken hun aanvang zouden kennen, zal dit uiteraard bijzonder storend zijn voor het cliënteel dat langskomt. Niet onterecht vreest eerste verzoekster dan ook een verlies aan cliënteel indien de werken worden uitgevoerd aangezien geluidsoverlast, dat altijd ontstaat bij werken, als bijzonder storend kan overkomen. Echter het bijzonder storend gevolg van de werken zal er nog veel meer zijn voor de werknemers waardoor het werk hieronder te lijden zal hebben.

Het door verzoekers geleden leed zou dan ook in de eerste plaats bestaan in het onterecht hebben moeten aanvaarden van een bovenmatige hinder. Een hinder die, bij eventuele afbraak, niet zal gecompenseerd worden.

Tweede verzoekers leven bovendien in het betreffende pand dat uitziет op het parkgebied. Zoals reeds genoegzaam vermeld hebben zij voor deze ligging gekozen juist voor het prachtige uitzicht. Een uitzicht dat totaal verloren zal gaan door de aanbouw van de elektriciteitscabine.

De bouw van deze cabine zou zowel voor eerste als voor tweede verzoekers een reden op zich zijn om het pand te verkopen. Het hoeft echter geen betoog dat de plaatsing van

de cabine echter voor een aanzienlijke manwaarde van het gebouw zal zorgen aangezien men van een prachtig uitzicht op een park gaat, naar helemaal geen uitzicht.

Een nadeel dat nooit te herstellen valt, is de schade die zowel de werknemers van eerste verzoekster als tweede verzoekers zullen lijden aan hun gezondheid.

Hierboven wordt uitvoerig ingegaan op het feit dat de plaatsing van een elektriciteitscabine ernstige schade kan opleveren. Van zodra de elektriciteitscabine in werking is, krijgt iedereen in het pand te maken met de ongezonde stralingen. De werknemers van eerste verzoekster zijn jonge mensen en een aantal hebben in de komende jaren een kinderwens.

Voor eerste verzoekster kan dit betekenen dat er werknemers (ernstig) ziek vallen, voor tweede verzoekers is het nadeel zo mogelijk nog groter en minder te herstellen aangezien zij zelf (ernstig) ziek kunnen vallen.

Daarnaast dient ook de betreffende zomereik geveld te worden. Een maatregel die uiteraard eveneens niet te herstellen valt. Niet alleen materieel is dit niet te herstellen, hetgeen voor de hand ligt, doch ook moreel is het vellen van de eik en moeilijk te herstellen ernstig nadeel...

Het hoeft geen betoog dat het voor verzoekers onbegrijpbaar is dat alles moet wijken voor het plaatsen van een elektriciteitscabine, en dat zij, indien er daadwerkelijk wordt overgegaan tot het plaatsen van de cabine, morele schade lijden, aangezien het onaanvaardbaar is dat een gemeente die bekend staat voor haar natuur toch zomaar toelaat dat de natuur moet wijken voor de gemakkelijheidsoplossing.

Zoals hierboven uitvoerig besproken werden bij de gunning alle mogelijke beginsel van behoorlijk bestuur aan de laars gelapt. Het vertrouwen dat eerste en tweede verzoekers hadden in de overheid en meer bepaald in de gemeente Schilde heeft hierdoor een enorme morele dreun gekregen.

Bij de aankoop van het perceel werden verzoekers door de gemeente Schilde op het hart gedrukt dat het residentiële karakter de essentie is voor de gemeente en dat zij er alles aan zal doen om als gemeente een groene long in de provincie Antwerpen te blijven. Desondanks heeft de gemeente haar woord naar verzoekers gebroken. Indien er nu zou mogen overgegaan worden tot het bouwen van de cabine, zou dit een niet te herstellen nadeel bezorgen aan verzoekers.

De glazen kopgevels waarvan alle verzoekers thans een ongestoord genot van licht en zicht hebben, wordt geheel ontnomen wanneer thans een vergunning wordt verleend.

..

Dat dit in casu het geval is, spreekt voor zich. De komst van de elektriciteitscabine is voor verzoekers een reden op zich om wederom te verhuizen en de gemeente Schilde definitief de rug toe te keren

...

2.

De verwerende partij heeft geen nota met betrekking tot de gevorderde schorsing van de bestreden beslissing ingediend en lijkt het door de verzoekende partijen aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel dan ook niet te betwisten.-

3.

De tussenkomende partij antwoordt op het verzoekschrift het volgende:

“ ...

De verzoekende partijen laten volkomen na om voldoende concrete en precieze gegevens aan te brengen die toelaten om de ernst van het ingeroepen nadeel te beoordelen, zowel naar de aard en omvang, als naar het moeilijk te herstellen karakter ervan.

Bij hun uiteenzetting roepen de verzoekende partijen in dat het bouwen en eventuele terug afbreken van de cabine voor enorme lawaaioverlast zou kunnen zorgen. Inzake dergelijke geluidshinder blijkt uit eerdere beoordelingen door uw Raad dat er geenszins een exclusief recht op rust en stilte bestaat in hoofde van verzoekende partijen en dat ondanks de relatieve rust en stilte die heerst in de buurt van het parkgebied, dit allerm minst een garantie betekent voor de verzoekende partijen naar de toekomst. De verzoekende partijen leggen echter op geen enkele wijze argumenten voor waaruit zou kunnen blijken dat de rust en de stilte na de uitvoering van de werken dermate zal verstoord zijn dat een normale beleving van de omgeving onmogelijk zal zijn. De ingeroepen reden kan niet worden beschouwd als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Het nadeel, zo het al als nadeel kan worden beschouwd, vloeit bovendien ook niet voort uit de bestreden beslissing, maar uit de uitvoering van de vergunning, zodat geenszins sprake is van een nadeel. Het betreft dus geen rechtstreeks nadeel!

Ook al zou er sprake zijn concrete gegevens die effectieve geluidshinder aantonen – quod non – dan nog faalt dit onderdeel van het vijfde middel, gelet op de reeds gevestigde opvatting van uw Raad in eerdere beoordelingen: “...”

Toch bouwt de eerste verzoekende partij nog verder op haar argument inzake geluidsoverlast. Zij stelt immers ook verlies aan cliënteel én concentratievermindering bij haar werknemers te “vrez en” als gevolg van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en de geluidsoverlast die daarmee gepaard zou gaan. Dit argument faalt eveneens. Immers alleen al uit het aanwenden van het werkwoord “vrez en” geeft de eerste verzoekende partij zelf aan dat het ingeroepen ernstig nadeel louter en alleen is gebaseerd op een vermoeden, dat niet is gesteund op concrete en precieze gegevens, zodat een beoordeling naar de omvang en de aard van het beweerde nadeel onmogelijk is. Dergelijk vermoeden, dat hypothetisch en onvoldoende ernstig is, dient zonder meer te worden afgewezen. De eerste verzoekende partij toont geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan. Bovendien dient ook hierbij opgemerkt te worden dat het mogelijks gaat om een onrechtstreeks nadeel dat voortvloeit uit de uitvoering van de vergunning.

4. De verzoekende partijen voeren ook aan dat de bouw van de elektriciteitscabine zal leiden tot een waardevermindering van hun pand. Zij zien hierin een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, waarbij zij zich eigenlijk louter beroepen op een (niet concreet aangetoond) pecuniair nadeel. Een financieel verlies kan overeenkomstig eerdere beoordelingen door uw Raad niet worden ingeroepen als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, omdat dit principieel herstelbaar is.... Bovendien wordt er door de verzoekende partijen in casu geen concrete en precieze gegevens voorgelegd waaruit het tegendeel zou blijken. De voorgehouden waardevermindering kan niet worden weerhouden als moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Bovendien vloeit een dergelijke waardevermindering niet rechtstreeks voort uit de bestreden beslissing, maar uit het eigen handelen, gezien

verzoekende partijen zelf aangeven het pand te willen verkopen. Ook om die reden reeds kan het nadeel niet aanvaard worden.

Verzoekende partijen putten ook een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uit het verlies van uitzicht op het park als gevolg van de bouw van de cabine. De verzoekende partijen falen evenwel in het voorleggen van concrete feiten en gegevens waaruit de aard en de omvang van dit nadeel zou moeten blijken. Een beoordeling in concreto is dan ook niet mogelijk, gelet op het gegeven dat enkel kan worden rekening gehouden met hetgeen wordt aangevoerd in het verzoekschrift.

Het morele nadeel dat zij beweren te zullen ondervinden, als gevolg van het vellen van een zomereik, is op geen enkele wijze aannemelijk gemaakt door welke concrete of precieze aanduiding dan ook. Bovendien blijkt uit zowel het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos als uit de bestreden beslissing zelf dat de voorwaarde geldt dat de zomereik niet zomaar geveld zal worden, maar dat deze elders zal herplant worden. Het is daarnaast ook niet zo dat de verzoekende partijen een exclusief recht zouden hebben op het uitzicht van de omgeving waar zij respectievelijk gevestigd zijn of wonen. Het uitzicht op en van welke omgeving dan ook is nu eenmaal onderhevig aan verandering. Het aldus aangevoerde nadeel kan derhalve niet worden weerhouden.

Ook het feit dat de gemeente hen bepaalde toezeggingen zouden hebben gedaan m.b.t. het gebied waar zij wonen, kan niet als nadeel worden aanvaard. Immers, verzoekende partijen laten na om dit op omstandige wijze te staven en aan te tonen. Bovendien zou dit nadeel enkel kunnen voortvloeien uit de eigen beslissing om te verhuizen en niet uit de bestreden beslissing.

Tenslotte roepen de verzoekende partijen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in op grond van de bewering dat de werknemers van de eerste verzoekende partij en de tweede verzoekende partijen zelf ernstige gezondheidsredenen zullen ondervinden als gevolg van een beweerde straling, die zou moeten voortkomen uit de elektriciteitscabine.

Zij verwijzen daartoe naar vrij algemene, maar geenszins concreet op onderhavige situatie betrekking hebbend stuk 11 inzake een aantal wetenschappelijke rapporten en studies. Evenwel tonen verzoekende partijen niet concreet aan of er straling zal zijn en in het geval dit zo zou zijn, dat deze effectief een risico voor de gezondheid zou impliceren. Dergelijke opportuniteitscontrole komt bovendien niet toe aan uw Raad. Bovendien is opnieuw niet aangetoond door de verzoekende partijen dat er sprake zou zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

5. De verzoekende partijen zien in alle door hen ingeroepen vermeende nadelen, redenen om te verhuizen. Dat dit louter hypothetisch is en louter voortvloeit uit het eigen handelen en dus niet uit de bestreden beslissing, hoeft uiteraard geen betoog. Een dergelijk nadeel kan dan ook niet worden weerhouden als moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

...

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (Parl. St. VI. Parl,

2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen mogen zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dienen integendeel concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moeten verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die verzoekende partijen ondervinden of kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstige nadelen die zij met de voorliggende vordering tot schorsing wensen te voorkomen, verwijzen de verzoekende partijen in eerste instantie naar de geluidshinder waarmee zij zullen worden geconfronteerd tijdens de oprichting (en naderhand de eventuele afbraak) van de elektriciteitscabine.

Verder halen de verzoekende partijen aan dat zij thans een prachtig uitzicht hebben op het parkgebied en via de glazen kopgevels ongestoord kunnen genieten van licht en zicht. Ingevolge de bestreden beslissing gaat het uitzicht op het parkgebied en het ongestoord genot van licht en zicht totaal verloren. Wat, nog volgens de verzoekende partijen, tevens een aanzienlijke waardevermindering van het gebouw zal betekenen. Bovendien zou de werking van de elektriciteitscabine door de ongezonde straling ook ernstige gezondheidsrisico's voor de werknemers van de eerste verzoekende partij inhouden en voor de tweede en de derde verzoekende partij in persoon.

Tenslotte halen de verzoekende partijen nog aan dat het vellen van de eik voor hen een moreel nadeel betekent aangezien de gemeente Schilde de natuur laat wijken voor een gemakkelijksoplossing, daarbij alle beginselen van behoorlijk bestuur aan haar laars lapt en wat de verzoekende partijen, naar eigen zeggen, hun vertrouwen in de gemeente een enorme morele dreun heeft gegeven.

3.

De Raad wenst vooreerst op te merken dat de verzoekende partijen de eventuele hinder die kan voortvloeien uit de uitvoering van de werken, gelet op het tijdelijk karakter ervan, niet met goed gevolg kan inroepen als een nadeel dat voldoende ernstig is, laat staan moeilijk te herstellen, om de eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verantwoorden.

De Raad is verder van oordeel dat de eerste verzoekende partij evenmin aannemelijk kan maken een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te zullen ondervinden als gevolg van de vermeende geluidsoverlast, de aangehaalde visuele hinder en de gezondheidsrisico's. Vermelde nadelen kunnen voor de eerste verzoekende partij, als privaatrechtelijk rechtspersoon, immers niet als

persoonlijke nadelen aangemerkt worden. Minstens, en in het bijzonder voor wat de eventuele gezondheidsrisico's voor haar personeelsleden en het mogelijk verlies van cliënteel betreft, laat de eerste verzoekende partij na deze nadelen op voldoende wijze te concretiseren zodat ze als louter hypothetisch en dus niet ernstig dienen afgewezen te worden.

Het gekrenkte vertrouwen in de gemeente Schilde, omdat zij de natuur zou laten wijken voor een gemakkelijksoplossing en daarbij alle beginselen van behoorlijk bestuur aan haar laars zou hebben gelapt, kan in dit verband evenmin op ernstige wijze als nadeel aangewend worden door de verzoekende partijen aangezien vermeld nadeel niet volgt uit de bestreden beslissing. De bestreden beslissing werd overigens niet genomen door (het college van burgemeester en schepenen van) de gemeente Schilde maar door de deputatie van de provincieraad van de provincie Antwerpen, zijnde de verwerende partij. De Raad wenst in dit verband bijkomend op te merken dat de mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing, ongeacht de aard van die onwettigheid, een discussie over de grond van de zaak betreft en op zich bijgevolg voor de verzoekende partijen geen nadeel in de zin van artikel 4.8.13 VCRO oplevert dat de voor de schorsing vereiste graad van ernst vertoont.

4.

Met betrekking tot het verstoorde genot van licht en uitzicht stelt de Raad vast dat de tweede en de derde verzoekende partij niet met voldoende duidelijke en concrete gegevens aantonen dat hun uitzicht op het parkgebied en hun ongestoord genot van licht en zicht onherroepelijk verloren dreigt te gaan ingevolge de oprichting van de kwestieuze cabine.

De verzoekende partijen brengen weliswaar foto's bij van hun actueel uitzicht doch het betreffen slechts vage zwart/wit kopies die de ernst van het verstoorde uitzicht niet, minstens onvoldoende, aannemelijk kunnen maken. De Raad kan uit deze kopies enkel afleiden dat het prachtige uitzicht op het parkgebied dat de tweede en de derde verzoekende partij naar eigen zeggen hebben sterk gerelativeerd moet worden aangezien het nu reeds wordt belemmerd door een houtmijt. Uit de voorwaarden die in de bestreden beslissing worden opgelegd, blijkt bovendien dat rondom de elektriciteitscabine een groenscherm zal worden aangelegd teneinde deze verder te integreren in de omgeving.

De tweede en de derde verzoekende partij brengen evenmin voldoende concrete en precieze gegevens bij waaruit zou kunnen blijken dat de op te richten elektriciteitscabine de inval van rechtstreeks (zon)licht in de woning van de tweede en de derde verzoekende partij op ernstige wijze zal aantasten. In zoverre de verzoekende partijen nog aanhalen dat deze aantasting van het uitzicht tot een waardevermindering van hun eigendom zal lijden, merkt de Raad op dat een dergelijk financieel nadeel in beginsel als niet moeilijk te herstellen moet worden afgewezen. De verzoekende partijen leggen bovendien geen gegevens voor die de Raad toelaten de omvang en dus de ernst van de beweerde waardevermindering concreet te beoordelen.

5.

De tweede en de derde verzoekende partij maken tot slot evenmin op een concrete wijze aannemelijk dat de geplande elektriciteitscabine voor hen ernstige gezondheidsrisico's met zich mee zal brengen. Zij verwijzen weliswaar naar een algemene studie over de risico's van straling op de gezondheid, en leggen vermelde studie ook voor, doch samen met de tussenkomen de partij dient de Raad vast te stellen dat de verzoekende partijen de studie niet concreet betrekken op de voorliggende zaak en dus niet aantonen dat ingevolge de oprichting van de elektriciteitscabine daadwerkelijk met dergelijke straling geconfronteerd zullen worden en bijgevolg een voldoende potentieel risico lopen ziek te zullen worden. Bij gebrek aan nadere gegevens is ook dit nadeel niet, minstens onvoldoende, ernstig.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.

2. De zaak wordt met het oog op de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de eerste kamer, voorgezeten door de heer Eddy STORMS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0109/SA/1/0084.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 29 februari 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Katrien VISSERS

Filip VAN ACKER